

Η 1002α ΝΥΣ

(Διήγησις. — Συνέχ. και τέλος.)

»Εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδος τινος μιλίων ἐκεῖθεν εὐρέθημεν εἰς κλίμα, ἐν ᾧ ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶχε τοσαύτην πυκνότητα ὥστε ὁ χάλυψ και ὁ σίδηρος ἠδύναντο νὰ μένωσιν αἰωρημένοι, ὅπως παρ' ἡμῖν τὰ πτίλα (1).

— Μπά! Μπά! Μπά! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἐφθάσαμεν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν ὠραιότεραν χώραν τοῦ κόσμου. Θαυμάσιος ποταμὸς ἐκύλιε τὰ νάματά του εἰς διάστημα χιλιάδων μιλίων· ὁ ποταμὸς οὗτος εἶχε βάθος ἀνυπολόγιστον και διαφάνειαν λαμπρότεραν ἡλέκτρον· εἶχε πλάτος ἀπὸ τριῶν μέχρις ἑξ μιλίων, αἱ δ' ὄχθαι του, αἵτινες καθέτως τεμνόμεναι ἀνυψοῦντο ἀμφοτέρωθεν μέχρι χιλίων διακοσίων ποδῶν ἦσαν περιεστεμμέναι ὑπὸ ἀειθαλῶν δένδρων, και ἀνθέων διαρκῶς ἀποπνεόντων ἀρώματα και καθιστώντων ὀλόκληρον τὴν χώραν ἐπίγειον παράδεισον· ἀλλ' ἡ εὐδαιμονεστάτη αὕτη χώρα ἐκαλεῖτο Βασίλειον τοῦ τρόμου και ὅστις εἰσῆρχετο εἰς αὐτὴν ἐξετίθετο εἰς βέβαιον θάνατον (2).

— Ε! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Διελθόντες τὴν χώραν ταύτην ἐν μεγίστη ταχύτητι ἐφθάσαμεν μετὰ τινος ἡμέρας εἰς ἑτέραν, ὅπου μετὰ μεγίστης ἀπορίας εἶδομεν μυριάδας τερατωδῶν ζώων φερόντων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κέρατα, ὁμοιάζοντα πρὸς δρέπανα. Τὰ εἰδεχθῆ ταῦτα θηρία ὠρυσσον ὑπὸ τὴν γῆν ἀπέραντα σπήλαια ἐν εἴδει χωνίων ἐπεσώρευον δ' ἀνωθεν αὐτῶν βράχους, οὕτω τοποθετημένους ὥστε νὰ πίπτωσιν ἅμα περιεπάτου ἐπ' αὐτῶν ἄλλα ζῶα και νὰ τὰ κρημνίζωσιν εἰς τὸ ἄντρον τῶν θηρίων ἐκείνων, ἅτινα ἀμέσως ἐρρόφωσαν τὸ

1) Ὁ σκληρότερος χάλυψ δύναται νὰ μεταβληθῆ, τῆ βοήθειᾳ φωστηρίου, εἰς λεπτοτάτην κόκκιν, ἣτις εὐχερέστατα αἰωρεῖται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρικῇ ἀέρι.

2) Ἡ παρὰ τὸν Νίγηρα ποταμὸν χώρα ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Ἰδὲ Simmond's Colonial Magazine.

αἷμά των και ἔρριπτον ἔπειτα μετὰ περιφρονήσεως τὰ πτώματά των εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν σπηλαίων τούτων τοῦ θανάτου (1).

— Ὅχι δά! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Ἐξακολουθοῦντες τὴν πορείαν μας εἶδομεν τόπον βριθοῦτα φυτῶν ἀύξανόντων ὄχι ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀέρος· (2) ὑπῆρχον και ἄλλα ἐξερχόμενα ἐκ τῆς οὐσίας ἄλλων φυτῶν (3) ἄλλα προσέτι ἐφύοντο ἐπὶ τοῦ σώματος ζωντανῶν ὄντων (4)· ὑπῆρχον δὲ και ἄλλα ἀναδίδοντα πυρίνην λάμψιν· ἄλλα μετατοπιζόμενα κατὰ βούλησιν ἐκ τῆς θέσεώς των· και ὅτι εἶναι ἀκόμη παραδοξότερον ἀνεκαλύψαμεν ἄνθη ζῶντα, ἀναπνέοντα, κινουῦντα τὰ μέλη των κατὰ θέλησιν, και τὸ ἀξιοσημειωτότερον, ἔχοντα τὸ μυσάρων ἀνθρώπινον πάθος τοῦ ὑποδουλῶναι τὰ ἄλλα πλάσματα και περικλείειν αὐτὰ εἰς φρικώδεις και ἀπομεμονωμένας φυλακὰς, μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως προσδιορισμένης ἐργασίας (5).

1) Οἱ Μυρμηκοῦντες.

2) Τὸ epidendron Bosseris ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν ὄρχισοειδῶν αὐξάνει ἔργον τὴν ἐπιφάνειαν μόνον τῶν ῥιζῶν του προσκεκολλημένην εἰς δένδρον ἢ ἄλλο τι οἰοδῆποτε, ἐξ οὗ δὲν ἀποβόσκει τὴν ἐλαχίστην τροφήν ἀλλὰ διατηρεῖται καθ' ὀλοκληρίαν ἐκ τοῦ ἀέρος.

3) Τὰ παράσιτα, ὧν ἓν εἶναι και ἡ θαυμασία Rafflesia Arnaldii.

4) Ὁ Schouw παραδέχεται κλάσιν φυτῶν ἀύξανόντων ἐπὶ ζωντανῶν ὄντων, τὰ ἐπὶ ζῶα φυτὰ (Plantae epizotæ).

Εἰς τὴν τάσιν ταύτην ἀνήκουσι τὰ φύκη τῆς θαλάσσης. Ὁ I. B. Williams ὁ ἐκ Σαλέμ τῆς Μασσαχουσέττης παρουσίασεν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀκαδημίαν ἔντομον τῆς Νέας Ζηλανδίας μετὰ τῆς ἀκολουθοῦσας περιγραφῆς: Ἡ Χόττα προφανῶς κάμπη ἢ σκώληξ εὐρίσκειται παρὰ τὰς ῥίζας τοῦ δένδρου Ράτα μετὰ φυτοῦ ὅπερ φέεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς. Τὸ ἔντομον τοῦτο τὸ τόσον περίεργον και σπάνιον ἀναβόσκειται ἐπὶ τῶν δένδρων Ράτα και Περρίρι και φθάνον μέχρι τῆς κορυφῆς αὐτῶν ἀνοίγει ὄρονον διατρυπῶν διὰ τῶν ὀδόντων του τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν ῥίζαν, ὅθεν ἐξέρχεται και ἀποθνήσκει ἢ ἀπονάρκοῦται. Τὸ φυτὸν τότε ἀναδίδει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, τὸ δὲ σῶμα μένει σῶον και τέλειον πρὸς δὲ και σκληρότερον ἢ ὅτε ἔζη τὸ ἔντομον. Ἐκ τοῦ ἐντόμου τούτου οἱ ἰθαγενεῖς κατασκευάζουσι βαφὴν δι' ἧς παικίλλουσι τὸ σῶμά των.

5) Ἡ στεφάνη τοῦ ἄνθους τούτου (Aristolo-

— Ἔλα δά! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Καταλιπόντες τὴν γῆν ταύτην ἐφθάσαμεν ἐντὸς ὀλίγου εἰς ἑτέραν ἐν ἣ αἱ μέλισσαι καὶ τὰ πτηνὰ ἔχουσι τοσοῦτον πνεῦμα καὶ μαθηματικὴν παιδείαν ὥστε καθ' ἡμέραν διδάσκουσι γεωμετρίαν τοὺς σοφωτέρους ἄνδρας τοῦ βασιλείου. Θέσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῆς χώρας ταύτης βραβεῖον διὰ τὴν λύσιν δύο δυσκολωτάτων προβλημάτων ἐλύθησαν ἐν τῷ ἅμα ταῦτα τὸ μὲν ὑπὸ τῶν μελισσῶν τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πτηνῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐτήρησε μυστικὴν τὴν ὑπὸ τῶν ζώων ταύτων δοθεῖσαν λύσιν, μόλις μετὰ πολλὰς καὶ βαθεῖας ἐρεύνας καὶ ἀφοῦ συνέγραψαν ἄπειρα ὀγκώδη βιβλία εἰς διάστημα μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν οἱ περὶ τὰ μαθηματικὰ καταγινομένοι ἄνθρωποι, κατόρθωσαν ἐπὶ τέλους νὰ δώσωσι τὰς λύσεις τὰς ὁποίας τὰ πτηνὰ καὶ αἱ μέλισσαι παραχρῆμα ἔδωσαν (1).

ehia clematilis) ἥτις εἶναι σωληνοειδὴς παρατομμένη πρὸς τὰ ἄνω διὰ συνδεσμένης περιφερείας εἶναι πρὸς τὴν βᾶσιν ἐσογκωμένη καὶ σφαιροειδὴς τὸ σχῆμα. Τὸ σωληνώδες μέρος περικυκλοῦται ἐνδοθεν διὰ σκληροῦ τριχώματος διευθυνομένου ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Τὸ σφαιροειδὲς μέρος ἐμπεριέχει τὴν ἡλακᾶτην ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ὠοθήκης τοῦ στίγματος καὶ τῶν στημόνων ὅτινες εἶναι περὶ αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ στημόνες εἶναι βραχύτεροι τῆς ὠοθήκης δὲν δύνανται νὰ ἐκχύσωσι τὴν γονιμοποιὸν κόκκον οὕτως ὥστε νὰ βροθῆ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ στίγματος, ἐνὸς τῷ ἄνθος ἵσταται εὐθὺς μέχρι τῆς γονιμοποιήσεως. Οὕτως ἀνευ ἰδιαιτέρας βοήθειας ἡ γονιμοποιὸς κόκκος ἤθελε πέσει εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ἄνθους. Ἡ βοήθεια ὅθεν ἦν ἡ φύσις παρέσχε εἰς ταύτην τὴν περίστασιν εἶναι ἡ *Tiputa pennicornis*, μικρὸν ἔντομον, ὅπερ εἰσερχόμενον ἐντὸς τοῦ σωλήνος τῆς στεφάνης, πρὸς ζήτησιν μέλιτος, κατέρχεται εἰς τὸν βυθὸν καὶ περιπατεῖ μέχρις ὅτου περικαλυφθῆ ὑπὸ γονιμοποιῶν κόκκων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τότε δὲν δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖθεν, ὅθεν κατήλθεν ἕνεκα τῆς διευθύνσεως τοῦ τριχώματος, ἀνυπομονοῦν διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ὑπάγει ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὸ ἕτερον ἐπιθεωροῦν ὅλας τὰς γωνίας, μέχρις ὅτου μετὰ πολλὰς ἐπαναλήψεις διαβῆ τὸ στίγμα, ὅπερ καλύπτει δι' ἀρκετῆς ποσότητος γονιμοποιῶν κόκκων, χρησίμου διὰ τὴν γονιμοποίησιν. Μετὰ ταῦτα τὸ ἄνθος ἀρχεται ταπεινούμενον, τὸ δὲ τρίχωμα ἀναπτυσσόμενον ἐπὶ τῶν παρεῖων τοῦ σωλήνος ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἔντομον νὰ διαφύγῃ.

Keith System of physiological Botany.

1) Αἱ μέλισσαι.—ἀφ' ὅτου ὑπάρχουν μέλισσαι

—Κύριε ἐλέησον! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Μόλις ἀπεμακρύνθημεν τοῦ τόπου τούτου, εὐρέθημεν πλησίον παραθλασσίου ἄντρου ἐξ οὗ ἐξήλθε καὶ διέβη πετῶν ἄνω τῶν κεφαλῶν ἡμῶν στίφος πτηνῶν, ἔχον πλάτος μὲν μιλίου καὶ μῆκος διακοσίων τεσσαράκοντα μιλίων, οὕτως ὥστε ἂν καὶ διήνυνεν ἐν μίλιον ἀνὰ πᾶν λεπτὸν μόλις ἤρκεσαν δύο ὥραι ὅπως διέλθῃ ὀλόκληρον τὸ στίφος, ὅπερ συνέκειτο ἐκ πολλῶν μυριάδων πτηνῶν (1).

— Δ! αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Δὲν εἶχομεν εἰσέτι ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν πτηνῶν τούτων ἅτινα πολὺ μᾶς παρηνόχλουν ὅταν τρόμος μέγας μᾶς κατέλαβεν εἰς τὴν ἐμφάνισιν πτηνοῦ ἄλλου εἶδους πολὺ μεγαλητέρου τοῦ ὀρνέου Ῥῶκ ὅπερ εἶχον ἀπαντήσει εἰς τὰ προηγούμενα ταξείδιά μου. Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἦτον ὀγκωδέστερον τῶν ὀγκωδεστέρων θόλων τοῦ σεραγίου σας, ὡ μεγαλοπρεπέστατε τῶν χαλιφῶν. Τὸ τρομερὸν τοῦτο πτηνὸν ἐφαίνετο μὲν ὅτι ἔστερεῖτο κεφαλῆς ἀλλ' εἶχε μεγίστην κοιλίαν καὶ πάχος καὶ σύνολον ἐκπληκτικὸν, καὶ ἐπὶ τοῦ σώματός του σειρὰς διαφόρων χρωμάτων. Εἰς τοὺς ὀνυχᾶς του τὸ τέρας τοῦτο ἔφερεν οἰκίαν

—κατόρθωσαν νὰ λύσωσιν ἐν τῶν σπουδαιοτέρων μαθηματικῶν προβλημάτων διὰ χάρου δηλ. ὅσον τὸ δυνατόν ἐλάσσονος περιέλαβον τὴν μεγαλητέραν εὐρυχωρίαν καὶ στερεότητα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἠγέρθη μεταξὺ τῶν μαθηματικῶν τὸ ζήτημα τοῦ καλλιτέρου σχήματος τῆς κατασκευῆς τῶν πτερυγῶν τῶν ἀνεμομύλων. Πλεῖστα δοκιμαῖ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἐνδοξοτέρων μαθηματικῶν, πλὴν ἀνωφελῶς· ὅταν δ' ἡ ἀληθὴς λύσις εὐρέθη, ἀνεγνώρισαν ὅτι τὰ πτερὰ τοῦ πτηνοῦ ἔδωσαν τὴν αὐτὴν λύσιν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας, ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον πτηνὸν διέσχισεν τὸν ἀέρα.

1) Μεταξὺ Φραγκφοῦρτης καὶ τῆς περιφερείας τῆς Ἰνδιάνης εἶδον διερχόμενον στίφος περισσεῶν ἐνὸς τοῦλάχιστον μιλίου πλάτους. Τέσσαρες ὥραι τῷ ἐχρημάσθησαν ἵνα διέλθῃ ἐκ τούτου ἂν ὑπολογίσωμεν ἐν μίλιον κατὰ λεπτὸν ἔχομεν μῆκος 240 μιλίων, ἐάν δ' ὑποθέσωμεν 3 περισσεύσας εἰς ἕκαστον τετραγωνικὸν μέτρον ἔχομεν 2,230,272,000 περισσεύσας. (Voyages dans le Canada et les états Unies par le lieutenant F. Hall.)

τῆς ὁποίας εἶχεν ἀποσπάσει τὴν στέγην καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὁποίας εἶδομεν διακεκριμένως ἀνθρώπινα πλάσματα, ἅτινα δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εὐρίσκοντο εἰς τρομερὰν ἀπελπισίαν διὰ τὴν φρικώδη τύχην ἣτις τοῖς ἐπεφυλάσσετο. Ἐκραυγάσαμεν μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων μας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἠθέλομεν ἐκφοβίσει τὸ ὄρνεον καὶ ἠθέλομεν τοιουτρόπως τὸ ἀναγκάσει νὰ ἀπορρίψῃ τὴν λείαν του πλὴν αὐτὸ συρίζαν ὀργίλως ἔρριψεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας σάκκον πλήρη ἄμμου (1).

— Τί μωρολογίαι εἶναι αὐταί! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο ἀπηντήσαμεν νῆσόν τινα ἔχουσαν μεγίστην ἔκτασιν καὶ καταπληκτικὴν στερεότητα, ἣτις ἐν τοσούτῳ ἐστηρίζετο ἐξ ὀλοκλήρου ἐπὶ τῶν νώτων κυανῆς τινοῦ δαμάλεως ἣτις εἶχε τετρακόσια κέρατα (2).

— Τοῦτο τὸ πιστεύω, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, διότι ἀνέγνωσα παρόμοιον τι εἰς ἓν βιβλίον.

»Διήλθομεν πάραυτα κάτωθεν τῆς νῆσου ταύτης (πλέοντες διὰ μέσου τῶν ποδῶν τῆς δαμάλεως) καὶ μετὰ τινὰς ὥρας εὐρέθημεν εἰς χώραν ἀληθῶς θαυμασίαν ἣτις ὡς μὲ ἐπληροφόρησε τὸ ἀνθρωποζωῦφιον ἦτον ἡ γενεθλία αὐτοῦ γῆ, κατωκεῖτο δὲ ὑπὸ ὄντων ὁμοειδῶν αὐτῷ. Τοῦτο ἠύξησε τὴν πρὸς τὸ ἀνθρωποζωῦφιον ὑπόληψίν μου καὶ ἤρχισα νὰ αἰσθάνωμαι ἐντροπὴν διὰ τὴν καταφρονητικὴν οἰκειότητα μεθ' ἧς ἐφερόμην πρὸς αὐτό· διότι εὐρίσκον ὅτι τὰ ἀνθρωποζωῦφια ἦσαν ἔθνος παντοδυνάμων μάγων, οἵτινες εἶχον σκώληκας ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ (3). Οἱ σκώληκες οὗτοι περιστρεφόμενοι ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἀνθρωποζωῦφίων καὶ προξενούντες μέ-

γαν πόνον εἰς αὐτὰ ἐχρησίμευον ἀναμφιβόλως ὅπως ἐξάπτωσι τὴν φαντασίαν των εἰς βαθμὸν θαυμάσιον.

— Τί παραλογισμοὶ εἶναι αὐτοί! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Οἱ μάγοι οὗτοι εἶχον πλείστα οἰκιακὰ ζῶα λίαν ἀλλοκότου μορφῆς π. χ. εἶχον μέγαν ἵππον τοῦ ὁποίου τὰ ὀστά ἦσαν ἐκ σιδήρου καὶ τὸ αἷμα ἐκ θερμοῦ ὕδατος. Ἀντὶ βρώμης τῷ ἔδιδον διὰ τροφήν μέλανας λίθους καὶ ὅμως ἂν καὶ τοιαύτην αὐστηρὰν δίαιταν τῷ ἐπέβαλλεν ἦτο τόσον ἰσχυρὸς καὶ τόσον ἐλαφρὸς, ὥστε εἶλκεν ὄγκον βαρύτερον τοῦ μεγαλητέρου ναοῦ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ ταχύτητος ὑπερβαινούσης τὴν ταχύτητα τῶν πλειοτέρων πτηνῶν (1).

— Κολοκύθια! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Εἶδον ἐπίσης εἰς τὴν χώραν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ὄρνιθα ἄνευ πτερῶν παχυτέραν καμήλου, ἣτις ἀντὶ σαρκὸς καὶ ὀστέων εἶχε σίδηρον καὶ πλίνθους· τὸ αἷμα τῆς ἦτο ὕδωρ βράζον ὡς τὸ τοῦ ἵππου (ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπέθεσα ὅτι θὰ ἦτο στενὴ συγγενὴς του)· ἡ ὄρνις αὕτη, ἐτρέφετο, ὡς καὶ ὁ ἵππος, διὰ ξύλων καὶ διὰ λίθων μελανῶν· καθ' ἑκάστην δ' ἐγέννα ἑκατοντάδα ὄρνιθίων τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν γέννησίν ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας κατῴκουν τὸν στόμαχον τῆς μητρὸς των (2).

— Τραλαλαλά! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

»Εἰς τῶν παντοδυνάμων τούτων μάγων ἐπλασεν ἄνθρωπον ἐκ χαλκοῦ καὶ ξύλου καὶ τὸν ἐπροίκισεν διὰ τοσαύτης νοημοσύνης ὥστε ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ εἰς τὸ ζατρίκιον ὄλην τὴν ἀνθρωπίνην φυλὴν ἐξαιρέσει τοῦ μεγάλου Χαλίφου Ἀαροῦν-ἰλ Ρασίδ (3). Ἄλλος τις ἐκ τῶν μάγων τούτων κατεσκεύασε (μὲ πα-

1) Ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀνατολικοῦ σιδηρόδρομου (Great Western Railway) μεταξὺ Λονδίνου καὶ Ἐξέτερ κατόρθωσαν νὰ φθάσωσι τὴν ταχύτητα 71 μιλίων καθ' ὥραν. Ἀμαξοστοιχία ζυγίζουσα 90 τόνους μεταφέρθη ἐκ Πρύδδινγκτων εἰς Διδεστ (δηλ. εἰς διάστημα 53 μιλίων) ἐντὸς πενήτην ἑνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας.

2) Τὸ Eccalobeion.

3) Τὸ τοῦ Μπεζζὴλ κυτόματον, τὸ παῖζον ζατρίκιον.

1) Τὸ ἀερόστατον.

2) Κατὰ τὸ Κοράνιον ἡ γῆ βαστάζεται ὑπὸ κυανῆς δαμάλεως ἐχούσης 400 κέρατα.

3) Τὰ ἐν τῷ ζῳα ἢ οἱ ἐντόσθιοι-σκώληκες παρειρηθήσαν ἐπανειλημμένως εἰς τὰ τοῦ μῦς καὶ τὴν ἐγκεφαλικὴν χώραν τῶν ἀνθρώπων. — Ἰδὲ Wyatt's Physiology σελ. 148.

ρόμοιον ὑλικόν) πλάσμα τὸ ὁποῖον ὑπέ-
ρέβαινε κατὰ τὸ πνεῦμα τὸν κατασκευα-
στήν του διότι τοσαύτη ἦτον ἡ δύναμις
τοῦ λογικοῦ του ὥστε εἰς διάστημα ἑνὸς
δευτερολέπτου ἔκαμνε ὑπολογισμοὺς τό-
σον ἐκτεταμένους καὶ πολυπλόκους ὥστε
μόλις εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους θὰ ἠδύ-
ναντο νὰ τοὺς κάμωσι 50,000 ἐκ τῶν
συνήθων ἀνθρώπων⁽¹⁾. Ἐτερος ὁμως μά-
γος ἔτι ἐπιτηδειότερος κατεσκεύασε δι'
ἑαυτὸν παντοδύναμόν τι πρᾶγμα ὅπερ
δὲν ἦτον οὔτε ἄνθρωπος οὔτε ζῶον ἀλλ'
ὅπερ εἶχεν ἐγκέφαλον μολύβδινον ἀνα-
μεμιγμένον μετὰ ὕλης μελανῆς ὡς ἡ
πίσσα, εἶχε δὲ προσέτι δακτύλους τοὺς
ὁποίους μετεχειρίζετο μετὰ ταχύτητος
καὶ ἐνεργητικότητος ἀπιστεύτου διότι
χωρὶς τὸν παραμικρότερον κόπον ἦτον
ἰκανὸν νὰ γράψῃ 20,000 ἀντίγραφα τοῦ
Κορανίου εἰς μίαν ὥραν· τοῦτο δ' ἐξετέ-
λει μετὰ τοσαύτης τελειότητος ὥστε με-
ταξὺ ὄλων τούτων τῶν ἀντιγράφων οὐ-
δεὶς ἠθελε δυνηθῆ νὰ εὔρη ἓν παραλλάσ-
σον τοῦ ἄλλου ἔστω καὶ κατὰ τὸ πάχος
τῆς λεπτοτέρας τριχός. Τὸ πρᾶγμα τού-
το εἶχε τοσοῦτον καταπληκτικὴν ἰσχὺν
ὥστε δι' ἑνὸς μόνοι φυσήματός του ἠδύ-
νατο νὰ καταστρέψῃ τὰς κραταιότερας
αὐτοκρατορίας καὶ νὰ ἰδρῦσῃ ἄλλας·
ἀλλὰ τὴν ἰσχὺν του ταύτην ἐξήσκει ἐξ
ἴσου διὰ τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ κακόν⁽²⁾.

— Γελοῖον! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Μεταξὺ τῶν νεκρομάντεων ἐκείνων
ὑπῆρχεν εἰς ἕχων εἰς τὰς φλέβας αἷμα
σαλαμάνδρας διότι οὐδόλως ἐδυσκολεύε-
το νὰ καθήσῃ, διὰ νὰ καπνίσῃ τὴν κα-
πνοσύριγγά του, ἐπὶ πεπυρακτωμένου
κλιβάνου μέχρις ὅτου ἐκεῖ ἐψήθη καλῶς
τὸ γεῦμά του⁽³⁾. Ἄλλος ἐγνώριζε τὴν
τέχνην νὰ μεταβάλλῃ εἰς χρυσὸν τὰ
κοινότερα τῶν μετάλλων χωρὶς καὶ νὰ
τὰ παρατηρῇ διαρκούσης τῆς ἐργασίας
ταύτης⁽⁴⁾. Ἄλλος εἶχε τοσαύτην λεπτό-
τητα ἀφῆς ὥστε κατεσκεύαζε σύρμα με-

τάλινον τόσῳ λεπτὸν ὥστε μόλις ἠδύ-
νατό τις νὰ τὸ διακρίνῃ⁽¹⁾. Εἷς ἄλλος
εἶχεν τοσαύτην ταχύτητα ἀντιλήψεως
ὥστε ἐμέτρα ὅλας τὰς κινήσεις σφαι-
ρας ἐλαστικῆς ἣτις ἔκαμνε 900,000,000
παλμοὺς κατὰ δευτερόλεπτον⁽²⁾.

— Παραμύθια! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Ἄλλος τις ἐκ τῶν μάγων τούτων διὰ
τινος ῥευστοῦ, ὅπερ οὐδεὶς μέχρι τοῦ
νῦν εἶδεν, ἐπενήργει τοσοῦτον ἐπὶ τῶν
πτωμάτων τῶν φίλων του, ὥστε τὰ ἔ-
καμνε νὰ κινῶσι τοὺς βραχίονάς των, νὰ
λακτίζωσι καὶ ἐνίοτε μάλιστα νὰ ὀρ-
θοῦνται ἐπὶ τῶν ποδῶν των καὶ νὰ χο-
ρεύωσι κατὰ θέλησιν⁽³⁾. Ἄλλος κατόρ-
θωσε νὰ δώσῃ εἰς τὴν φωνὴν του τοσαύ-
την ἔντασιν, ὥστε κατόρθωσε νὰ ἀκούη-
ται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς γῆς εἰς τὸ
ἕτερον⁽⁴⁾. Ἄλλος εἶχε τὸν βραχίονα
τόσῳ μακρὸν, ὥστε ἠδύνατο νὰ κάθηται
εἰς Δαμασκὸν καὶ νὰ γράφῃ ἐπιτολὴν
εἰς Βαγδάτιον ἢ εἰς ὁποιαδήποτε ἄλ-
λην ἀπόστασιν⁽⁵⁾. Ἄλλος τις διέταττε
τὴν ἀστραπὴν νὰ κατέρχεται πρὸς αὐ-
τὸν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἡ ἀστραπὴ κα-
τήρχετο εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ὅπως
τῷ χρησιμεύσῃ ὡς παίγνιον⁽⁶⁾. Ἄλλος
ἐλάμβανε δύο ὀξυτάτους ἠχους καὶ ἐκ
τῶν δύο παρῆγε συγῆν. Ἄλλος διὰ δύο
ζωηροτάτων φώτων παρῆγε βαθὺ σκό-
τος⁽⁷⁾. Ἄλλος παρῆγε πάγον ἐκ κλιβά-

1) Ὁ Βολλαστὼν κατεσκεύασε σύρμα
πλατίνης, ὅπερ μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὸν
ὄρατόν.

2) Ὁ Νεύτων ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἀμφιβληστρο-
ειδῆς χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπενέργειαν
τοῦ ἰώδους χρώματος τοῦ φάσματος δονεῖται
900,000,000κις κατὰ δευτερόλεπτον.

3) Ἡ Βολταϊκὴ στήλη.

4) Ὁ ἠλεκτρικὸς τηλέγραφος.

5) Τὸ τυπὸνον σύστημα τοῦ ἠλεκτρικοῦ τη-
λεγράφου.

6) Τὸ ἀλεξικερράνιον.

7) Συνηθέστατα πειράματα τῆς φυσικῆς φιλο-
σοφίας — Ἐάν δύο ἀκτῖνες ἐρυθραὶ ἀναχωροῦσαι
ἐκ δύο φωτεινῶν σημείων εἰσαχθῶσιν εἰς σκοτει-
νὸν θάλαμον, οὕτως ὥστε νὰ προσπέσωσιν ἐπὶ
λευκῆς ἐπιφανείας, καὶ ν' ἀπέχωσιν ἀλλήλων κατὰ
μῆκος ἑνὸς 0,0000258ου τοῦ δακτύλου, ἡ ἔντα-
σις των διπλασιάζεται. Τὸ αὐτὸ ἠθελε συμβῆ εἰάν
ἡ διαφορά των μήκους εἶναι ὁποιοσδήποτε ἀκέ-
ραιος ἀριθμὸς, πολλαπλάσιος τοῦ κλάσματος τοῦ-

1) Ἡ πρὸς ὑπολογισμὸν μηχανὴ τοῦ Bab-
bage.

2) Ἡ τυπογραφία.

3) Ὁ Σαβέρ καὶ τῶσοι ἄλλοι.

4) Ἡ γαλλοανοπλαστικὴ.

νου πεπυρακτωμένου (1). Ἄλλος προσέταττε τὸν ἥλιον νὰ ζωγραφίσῃ τὴν εἰκόνα του, καὶ ὁ ἥλιος τὴν ἐζωγράφιζε παραχρῆμα (2). ἄλλος ἐλάμβανε τὸ ἄστρον τοῦτο μετὰ τῆς σελήνης καὶ τῶν πλανητῶν, καὶ ἀφοῦ τὸ ἐζύγιζε μετ' ἀκριβείας μεγίστης κατεμέτρει τὸ βάθος καὶ ἀνεκάλυπτε τὴν στερεότητα τῆς ὕλης ἐξ ἧς εἶναι κατασκευασμένον. Ἄλλ' ὀλόκληρον τὸ ἔθνος τοῦτο ἔχει δεξιότητα τόσῳ καταπληκτικῆν ὡς πρὸς τὴν μαγείαν, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδία, καὶ αἱ γαλαῖ καὶ οἱ κοινότεροι κύνες των οὐδόλως δυσκολεύονται εἰς τὸ νὰ ἴδωσιν ἀντικείμενα οὐδόλως ὑπάρχοντα ἢ ἐξαφανισθέντα πρὸ εἰκασιν ἑκατομμυρίων ἐτῶν πρὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους ἐκείνου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς (3).

τοῦ. Πολλαπλάσιον διὰ 2 1/4. 3 1/4 κτλ. παράγει ἔντασιν ὄσπην πρὸς μίαν μόνην ἀκτίνα ἐνῶ πολλαπλάσιον διὰ 2 1/2 3 1/2 παράγει βαθύτατον σκότος.

Ἀνάλογα πειράματα γινόμενα ἐπὶ τοῦ ἤχου παρήγαγον ἀνάλογα ἀποτελέσματα.

1) Ἐάν ἐπὶ αἰναπνευματικοῦ λέχνου θέσθῃμεν χωνευτήριον ἐκ πλατίνης διατηροῦντες αὐτὸ διαπύρον καὶ γύσωμεν ἐντὸς αὐτοῦ θεϊκὸν ὄξύ, τὸ ὄξύ τοῦτο ἂν καὶ ἦναι τὸ πητικώτερον πάντων τῶν σωμάτων θὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ χωνευτηρίου χωρὶς οὐδεμίαν κἄν σταγῶν αὐτοῦ νὰ ἐξατμηθῇ ἐπειδὴ δὲ τὸ θεϊκὸν ὄξύ ἔχει πᾶρξ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀτμόσφαιράν τινα, διὰ τοῦτο δὲν εὐρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν παρειῶν τοῦ ἀγγείου. Τοῦτων οὕτως ἐχόντων ἐάν εἰσαγάγωμεν ἐντὸς τοῦ χωνευτηρίου σταγόναν τινὰς ὕδατος, τὸ θεϊκὸν ὄξύ ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν θερμῶν παρειῶν αὐτοῦ ἐξατμίζεται, ἢ δ' ἐξάτμισις γίνεταί τοσον ταχέως ὥστε μετ' αὐτῆς καταναλίσκεται ἡ θερμότης τοῦ ὕδατος ὅπερ πίπτει εἰς τὸν πυθμένα μεταβάλλει κατὰστασιν γινόμενον πάχος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν πᾶγον ἐκ πεπυρακτωμένου ἀγγείου.

2) Ἡ φωτογραφία.

3) Ἄν καὶ τὸ φῶς διατρέχει 167,000 μίλια κατὰ δευτερόλεπτον ἢ ἀπόστασις τοῦ ἀστερισμοῦ κύκνου (τοῦ μόνου ἀστερισμοῦ οὐτινος ἢ ἀπάστασις εἶναι δεδαιωμένη) εἶναι μεγάλη εἰς τόσον ἀκατανόητον βαθμὸν, ὥστε διὰ νὰ φθάσωσιν αἱ ἀκτῖνες ἐπὶ τῆς γῆς ἀπαιτοῦνται πλείονα τῶν δέκα ἔτη. Διὰ τοῦς ἀστέρας τοὺς ἀπέχοντας πλείονα τὸν θά χρειάζονται εἰκοσιν ἢ χίλια ἔτη μεχρυσότου τοῦ φῶς αὐτῶν φθάσῃ μεχρὶς ἡμῶν. Ὡς ἐκ τούτου οὐδόλως εἶναι ἀπίθανον νὰ βλέπωμεν τώρα τὸ φῶς ἀστέρων οὔτινας πρὸ πολλοῦ ἐξηρανόθησαν.

— Ἀπίστευτον! εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν περιφήμων τούτων μάγων, ἐξηκολούθησεν ἡ Χαλιμᾶ χωρὶς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ παραχθῇ διότι τόσον συχνὰ καὶ τόσον βαναύσως τὴν διέκοπτεν ὁ σύζυγός της — αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐξόχων τούτων μάγων εἶναι τελειόταται καὶ λεπτόταται καὶ θὰ ἦσαν τὸ ἰδανικὸν τῆς καλλονῆς καὶ τῆς γυναικείας τελειότητος ἂν μὴ ὑλέθριον πεπρωμένον παρηκολούθει αὐτάς. Ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου τούτου πεπρωμένου δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὰς προφυλάξωσι μεχρὶ τοῦδε οὔτε αὐτὴ ἢ θαυμασία ἰσχὺς τῶν συζύγων καὶ τῶν πατέρων των.

— Τί εἶναι αὐτό; εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

» Κακοποιὸν τι πνεῦμα ἐκ τῶν προσκαθούντων νὰ πράττωσι πάντοτε τὸ κακὸν ἐνέπνευσεν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ὠραίων ἐκείνων γυναικῶν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ καλλονὴ συνίσταται εἰς τινα κυφώματα, τῶν ὁποίων ἡ καθ' ὑπερβολὴν χρῆσις κάμνει ὥστε νὰ μὴ δύναται τις νὰ διακρίνη τὰς γυναῖκας ἀπὸ τὰς καμήλους (1).»

— Παῦσε πλέον! εἶπεν ὁ βασιλεὺς· δὲν δύναμαι, οὐδὲ θέλω νὰ ὑποφέρω περισσότερον· μοῦ ἐπροξένησες τρομερὸν πονοκέφαλον μὲ τὰ χονδροειδῆ ψεύδη σου. Ἄλλως δὲ, καθὼς βλέπω ἤρχισε νὰ ὑποφώσκη ἡ ἡμέρα. Πρὸ πόσου καιροῦ εἴμεθα νυμφευμένοι; Ἡ συνείδησίς μου ἀρχίζει πάλιν νὰ με ἐλέγχῃ. Καὶ ἔπειτα ἡ κάμηλος ἐκείνη... μήπως με ἐκλαμβάνεις δι' ἀνοητον; Ὅπως καὶ ἂν ἦναι τὸ καλλίτερον ὅπου ἔχεις νὰ κάμης εἶναι νὰ σηκωθῆς καὶ νὰ διατάξῃς νὰ σὲ ἀπαγχονήσωσιν.

Οἱ λόγοι οὗτοι, ὡς λέγει τὸ Ἰταλιστσεορνὸτ ἐλύπησαν καὶ ἐξέπληξαν τὴν Χαλιμᾶ. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο καθ' ὑπερβολὴν πείσμων καὶ ἀνέκκλητος εἰς τὰς ἀποφάσεις μου ὑπέκυψε μετ' ἐγκαρτερήσεως εἰς τὴν τύχην της. Μεγάλως ὁμως ἐπαρηγορήθη (ἐνῶ προσέδευεν τὸ ὀλέθριον σχοινίον περὶ τὸν τράχηλόν της), συλλογιζομένη ὅτι μέ-

1) Εἶδος τυρροῦ.

γα μέρος τῆς ἱστορίας τῆς ἔμενευ ἀκόμη, καὶ ὅτι τὸ ὀξύθυμον τοῦ βαρβάρου συζύγου τῆς ἐτιμωρεῖτο ἀρκούντως διότι αὐτὸς δὲν ἤθελε ἀκούσει πλέον τόσον λαμπρὰς ἱστορίας.

(Ἐκ τῶν τοῦ EDGAR PÖE.)

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ

ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

(Συνέχ. καὶ τέλος.)

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(ὁ ἱππότης εἰσέρχεται διὰ τῆς πρὸς ἀριστερὰν μικρᾶς θύρας.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐφύγαν δρομαῖοι!.. μ' ἐξέλαβον ἴσως ὡς φάντασμα... ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο ἀπίθανον!.. καθ' ὅσον μάλιστα εἶμαι καὶ νηστικός. (Βλέπων τὸν Γωτιέρον ἀκολουθοῦντα κατόπιν του.) Ἐδῶ εἰς ἀκόμη;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναί.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Νὰ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ!..

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (μετὰ δυσπιστίας)

Ναί.

(εἰσέρχεται διὰ τῆς εἰς τὸ βᾶθος πρὸς ἀριστερὰν θύρας.)

ΣΚΗΝΗ ς΄.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, μόνος.

Αὐτὸς δὲ ὁ ἔξυπνος εἶνε πάρα πολὺ ὀχληρὸς! Πάντοτε μέσ' ἑς τὰ πόδια σου εὐρίσκεται... Ὅ,τι συμβαίνει ἐνταῦθα γίνεται δι' ὄχι καλὸν σκοπὸν... Εὐτυχῶς ὁ Σερνὺ μᾶς ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἔστειλεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ἐκεῖνον τὸν ἐνσαρκωμένον διάβολον... Ὁ Σατανᾶς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Ἄδην, ὅπουθεν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι δὲν θὰ

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β΄.]

ἐπιστρέψῃ πλέον.. Ἀλλὰ ἀφῆκε Ἀπομνημονεύματα.. Τί ἀνόητος ἐπινόησις!.. Ὅλος ὁ κόσμος εἶνε ἀναμεμιγμένος εἰς αὐτά. Δι' αὐτὰ ἴσα ἴσα τὰ διαβολοαπομνημονεύματα ἔκαμα τόσον δρόμον καὶ ἀνεχώρησα χωρὶς τὴν εἶδησιν τῶν εὐγενῶν συγγενῶν μου, ἀφήσας αὐτοὺς ἐν Τάρβη ὅπου ἡμεθα πάντες συνηγμένοι πρὸς διανομὴν τῆς κληρονομίας... Μόνος μου ἐγὼ ἐδῶ, θὰ ἐφεύρω μέσον, ὥστε νὰ ἐξαλείψω πᾶν ἴχνος τοῦ ὀχληροῦ ἀνεκδότου.. Ἀλλ' ἀκούω θόρυβον.. Ἄς κρυφθῶ!..

(κρύπτεται ὀπισθεν τῆς πρὸς ἀριστερὰν πλαγίας θύρας.)

ΣΚΗΝΗ ζ΄.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (κεκρυμμένος), ΚΟΜΗΣΣΑ, ΓΩΤΙΕΡΟΣ.

ΚΟΜΗΣΣΑ

(πρὸς τὸν Γωτιέρον εἰσερχόμενον ἀπὸ τοῦ βᾶθους τῆς σκηνῆς, δεξιόθεν.)

Ἐδῶ μ' εἶπεν ὁ θυρωρὸς νὰ περιμένω τὴν Βαρώνην, ἣν εἰδοποίησαν περὶ τῆς ἀφίξεώς μου;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναί.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Αἶ, λάβε διὰ τὸν κόπον σου.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (μετὰ ταπεινότητος.)

Ὅχι.

(εἰσέρχεται διὰ τῆς δεξιόθεν θύρας.)

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἴδου ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς πολὺ ὀλίγον ἔξυπνος ἢ πάρα πολὺ σκεπτικός!.. Ἀλλ' ἔρχονται.. ἄς παρατηρήσωμεν πρὶν ἢ φανῶμεν.

(ἄδει.)

Ἐρρίσθη, καὶ ἰδοὺ ἔσπευσα

Ἐδῶ νὰ εὐρεθῶ.

ἀλλὰ νὰ μείνῃ ἄγνωστον
πάρα πολὺ ποθῶ...

(Κρύπτεται ἐντὸς τοῦ πρὸς δεξιὰν πλαγίου δωματίου.)